

ret vanskeligt – det kan jeg godt se – for regeringen at få andre partier med.

Det har jo været sådan, at der har været utrolig meget hån, der har været meget fornedrelse, der har været meget bagstræberi, synes jeg, i forhold til de initiativer, der er foretaget. Der har, som jeg har oplevet det, været meget, meget lidt samarbejdsvilje, der har været meget, meget lidt glød fra venstre side af Folketingssalen til at foretage sig noget i forhold til de initiativer, der har været på bane.

Man må jo så bare konstatere, at det ser ud, som om vælgerne giver opbakning til den politik, der er ført. Det berømte skattestop er der jo en undersøgelse, der viser, at Socialdemokratiets vælgere bakker op i stor stil og i fin stil. Udlændingepolitikken bakker man også op i fin og stor stil. Og sådan er det på mange områder.

Jeg tror egentlig, at når man siger blokpolitik, er der nok også meget tradition i det. Jeg tror egentlig også, at hvis jeg blev ringet op af et meningsmålingsinstitut og blev spurgt som almindelig borger, om jeg ønskede det brede samarbejde eller blokpolitik, ville jeg da nok sige det brede samarbejde. Men hvis det ikke er alle, der vil det brede samarbejde, nytter det jo ikke noget. Og det, der jo er det afgørende, er indholdet i de aftaler, der bliver indgået.

Jeg vil blot tillade mig at konstatere, at Dansk Folkeparti ikke har nogen speciel glæde ved bare at sidde og lave smalle forlig og smalle aftaler. Vi ser faktisk gerne, at lovgivningen bliver til med den størst mulige opbakning her i Folketinget

Jeg vil også godt lidt tilbage til det, som jeg forsøgte at konfrontere hr. Mogens Lykketoft fra Socialdemokratiet med. Hvis Socialdemokratiet vil indgå i nogle seriøse samtaler, i en seriøs debat, være med til noget fornuftigt, være med til noget – vi i Dansk Folkeparti føler, at der er ved at være lidt grøde i Socialdemokratiet på det socialpolitiske område – er vi bestemt ikke dem, der afviser. Aldeles ikke. Det er bare ikke det, vi har oplevet.

Jeg skal understrege meget, at for Dansk Folkeparti var det, der var meget afgørende i valgkampen, udlændingelovgivning, velfærds- og social- og sundhedspolitik, og det var det, der bar valgkampen.

Kl. 16.15

Derfor er det naturligvis også ufattelig vigtigt for os, at der bliver fulgt op på det, der er aftalt, at der kommer endnu flere initiativer, at der bliver ekstra aktivitet i forhold til dem, der er de

socialt dårligt stillede, så de virkelig kan føle, at der er sket et skifte, og nu er der altså nogle politikere, som taler folks sag og ikke bare en eller anden globaliseringssag eller international sag eller alt det, vi har hørt fra Socialdemokratiet gennem en lang, lang årrække. Nej, politikere som ægte og oprigtigt interesserer sig for den befolkning, de er valgt af og for.

Jeg vil også godt sige til de partier, der nu sidder med korslagte øjne og surmulder, medmindre det altså er de der planlagte latterbrøl, der en gang imellem skyller hen over Folketingssalen, at jeg synes, at det med korslagte arme og surmuleri faktisk er, at man placerer sig som protestparti på den ene side og bare kritiserer og kritiserer og kritiserer. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at de partier jo ikke selv inden valget var særlig interesserede i at søge det bredest mulige flertal. Det kan vi i hvert fald godt tale med om. Det var noget, vi følte på vores egen krop, og vi syntes, at det var fuldstændig tåbeligt, at man opførte sig på den måde.

Men vi bærer ikke nag, det gør vi bestemt ikke i Dansk Folkeparti. Vi glemmer ingenting, men vi tilgiver stort set alt. Og i modsætning til de partier, som konsekvent holdt Dansk Folkeparti ude, er vi og har vi altid været indstillet på et samarbejde med alle partier i Folketinget. Partier, der hviler på folkestyrets grundlag, skal alle naturligvis samarbejde med, sådan er det. Det ser jeg faktisk frem til sker i det kommende folketingsår.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg skal beklage, at vi kom til at trække på smilebåndet, men jeg har alligevel aldrig hørt om socialdemokrater, at de skulle være i besiddelse af korslagte øjne. Men det kan være, at det er en helt ny politik.

Jeg vil gerne tale lidt om den sociale profil, som fru Pia Kjærsgaard har været meget optaget af. Og jeg vil gerne høre, hvornår den kommer. Hvordan kan Dansk Folkeparti have lagt stemmer til den asociale politik, som regeringen har stået for?

En lille kvinde på landet får fordoblet brugerbetaling på aftenskole, øget brugerbetaling eller ny brugerbetaling, hvis hun skal efteruddanne sig, og hvis hun er så uheldig at blive arbejdsløs, kan hun nok ikke komme på daghøjskole, for den har Dansk Folkeparti været med til at lukke.

Hvis Dansk Folkeparti mener alle de fine ord, hvornår gør man så konkret noget ved det?